

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9CdoR/16/2023
Identifikačné číslo spisu: 1422203754
Dátum vydania rozhodnutia: 07.11.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Holíč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:1422203754.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletého, t. č. plnoletého F. N., narodeného XX. M. XXXX, za čas maloletosti zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vázovova 7/A, dieťa matky V. N., narodenej XX. O. XXXX, N., M. D. X, zastúpenej advokátkou JUDr. Margarétou Chlebovou, Bratislava - mestská časť Nové Mesto, Pod Vtáčnikom 13896/3, IČO: 44 604 556, a otca L. L. N., Y., narodeného XX. Z. XXXX, N., M. D. X, o návrhu navrhovateľky U. B. O.U., narodenej XX. M. XXXX, N., H. XX, na nariadenie neodkladného opatrenia a zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, vedenej na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. B4-14P/168/2022, pôvodne vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 14P/168/2022, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. februára 2023 sp. zn. 11CoP/34/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 16. novembra 2022 č. k. 14P/168/2022-31 nariadil neodkladné opatrenie (ďalej len „neodkladné opatrenie“), ktorým:

- na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej zveril, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie maloletého, F. N., nar. XX. M. XXXX, do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého, starať sa o jeho výživu, v bežných veciach ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok namiesto rodičov,
- každému z rodičov (matke a otcovi) uložil povinnosť prispievať na výživu F. N. výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa mesačne, ktoré sú povinní platiť na adresu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vázovova 7/A, Bratislava, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, počínajúc 16. novembrom 2022,
- deklaroval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie po právnom posúdení veci podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej „CSP“), § 2 ods. 1, § 366 zákona č. 161//2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej „CMP“) § 45 ods. 1, 7, 8 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o doplnení niektorých zákonov

(ďalej „Zákon o rodine“) dospel k záveru, že v konaní bola preukázaná naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov a boli dané podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v dočasnom zverení maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky.

1.2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistení, že v tom čase maloletý F., ktorý bol zverený do osobnej starostlivosti matke, žil v domácnosti matky v nevyhovujúcich podmienkach, ktoré ho ohrozovali. V domácnosti s nimi žil aj ťažko zdravotne postihnutý brat jeho otca a matkin priateľ, s ktorým nie sú v žiadnom príbuzenskom vzťahu. Mal za zrejmé, že matka výchovu a starostlivosť o maloletého objektívne nezvládala a nezabezpečovala takmer žiadnu rodičovskú starostlivosť, naopak žiadala, aby maloletý zabezpečil starostlivosť pre ňu, jej partnera a jeho strýka. Na základe žiadosti súdu sa sociálnym pracovníkom nepodarilo vykonať šetrenie v domácnosti matky, napriek tomu, že ju opakovane telefonicky kontaktovali, z čoho súd prvej inštancie usúdil matkin nezaujím o maloletého. Maloletý mal relatívne dobrý vzťah s otcom, s ktorým ale z objektívnych príčin nemohol bývať (otec z dôvodu nepriaznivej finančnej a bytovej situácie nemal zabezpečené vlastné bývanie a maloletému tak nevedel poskytnúť bezpečné bydlisko, kde by mal zabezpečené základné životné potreby), maloletý mal síce obidvoch rodičov, ale títo z rôznych dôvodov dlhodobo riadnu starostlivosť o maloletého nezabezpečovali. Súd prvej inštancie mal za zrejmé, že maloletý sa čo možno najčastejšie ako mu to situácia umožňovala, zdržiaval v domácnosti navrhovateľky, s ktorými členmi domácnosti mal vytvorené sociálne väzby, sám maloletý sa pred kolíznym opatrovníkom vyjadril, že situácia v domácnosti matky je pre neho dlhodobo neúnosná, nielenže nemal zabezpečenú starostlivosť, navyše ho matka opakovane vystavovala slovným a fyzickým atakom, doma sa necítil bezpečne, matka ho citovo vydierala, že ak nepríde domov, spáli mu osobné veci alebo ho vymkne z bytu a zostane na ulici. V týchto podmienkach si maloletý doma nedokázal oddýchnuť a vyspať sa, keď hádky a krik boli dennodenne opakujúcimi sa situáciami, ktoré sú známe susedom v bytovom dome a opakovane ich riešila privolaná polícia. Maloletý sám uviedol, že doma býval hladný a z matky a jej slovných a fyzických útokov mal strach. Navyše, otec maloletého súhlasil s tým, aby maloletý bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá bude zabezpečovať starostlivosť o maloletého.

1.3. Na základe vyššie uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že bolo v záujme maloletého, aby bol dočasne zverený do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá o neho bude zabezpečovať riadnu starostlivosť a u ktorej neboli v tomto smere zistené žiadne nedostatky. Maloletý navrhovateľku a jej rodinu pozná, do domácnosti navrhovateľky sa utiekal pred daniťmi v domácnosti matky. Zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky odporučil aj kolízny opatrovník. Konštatoval, že navrhovateľka na základe zverenia maloletého do jej náhradnej osobnej starostlivosti chce maloletému poskytnúť starostlivosť nahradzujúcu starostlivosť rodičov, s čím maloletý súhlasil, mal v domácnosti navrhovateľky vytvorený priestor pre učenie, oddych a vhodné podmienky pre jeho celkový zdravý vývin a navrhovateľka dávala súdu v čase rozhodovania záruku, že náhradnú osobnú starostlivosť bude vykonávať v záujme maloletého. Zároveň súd prvej inštancie obom rodičom určil vyživovaciu povinnosť, ktorých do času rozhodnutia vo veci samej zaviazal na vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu, t. j. vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, keď takto určené výživné bolo v súlade s účelom neodkladného opatrenia, s tým, že podrobné dokazovanie týkajúce sa majetkových a zárobkových pomerov rodičov bude súd vykonávať v konaní vo veci samej.

1.4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie matky uznesením z 20. februára 2023 sp. zn. 11CoP/34/2023 uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch, v ktorých bolo do právoplatného skončenia konania vo veci samej nariadené neodkladné opatrenie, potvrdil a vo výroku o trovách konania uznesenie súdu prvej inštancie zrušil.

2.1. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k odvolacej argumentácii matky vo všeobecnosti poukázal na osobitosti konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a uviedol, že v prejednávanej veci bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia súčasťou návrhu na začatie konania o zverení v tom čase maloletého F. N., nar. XX. M. XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti, doručeného súdu prvej inštancie 02. novembra 2022. Súd prvej inštancie po ustanovení kolízneho opatrovníka uznesením z 08. novembra 2022, č.k. 14P/168/2022-17, návrh na začatie konania a ostatné písomnosti (prílohy k návrhu, uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka) podľa § 167 CSP

doručoval na vyjadrenie sa obom rodičom a kolíznemu opatrovníkovi, s určenou lehotou na vyjadrenie sa do 5 dní od doručenia písomnosti súdu. Pokiaľ za tohto stavu následne okamžite rozhodol o uplatnenom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pri ktorom vychádzal pri hodnotení splnenia zákonných predpokladov navrhnutého neodkladného opatrenia z osvedčeného stavu vyplývajúceho z obsahu spisu v čase jeho rozhodovania, neporušil právo matky na spravodlivý proces. Odvolací súd dodal, že skutočnosťami uvádzanými matkou k návrhu na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti, obsiahnutými vo vyjadrení sa matky zo 16. novembra 2022, sa bude súd prvej inštancie zaoberať v konaní o veci samej.

2.2. Odvolací súd ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal, že v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Súd je v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, resp. osobami blízkymi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča, resp. osobou blízkou a neumožňuje vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

2.3. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že aktuálna situácia, v ktorej sa v tom čase maloletý F. N., nar. XX. M. XXXX nachádzal, bola stavom, kedy je nutný okamžitý a urýchlený zásah súdu. V tejto súvislosti odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP a § 2 ods. 1 CMP odkázal na dôvody, ktorými súd prvej inštancie podrobne a vyčerpávajúco vysvetlil prijatú úvahu o splnení zákonných podmienok na okamžitú intervenciu súdu do pomerov maloletého dieťaťa a jeho rodičov. Zdôraznil, že osvedčené skutočnosti indikujú, že v prípade maloletého dieťaťa je navodený stav, v ktorom je ohrozený jeho život a zdravie, a aj napriek tomu, že v čase rozhodovania šlo o dieťa blízke veku dospelosti, nebolo možné rezignovať na povinnosť postupovať v najlepšom záujme dieťaťa, na nutnosť zabezpečiť mu jeho základné potreby, bezpečie a stabilitu prostredia a podmienky na rozvoj jeho osobnosti. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch, ktorými bolo do právoplatného skončenia konania vo veci samej nariadené neodkladné opatrenie, ako vecne správne potvrdil. Výrok uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania odvolací súd s poukazom na § 58 CMP a návrh matky z 02. novembra 2022, v ktorom sa domáha aj vydania rozhodnutia vo veci samej, zrušil, pretože rozhodnutie, ktorým bol maloletý dočasne, do rozhodnutia vo veci samej, zverený do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky a rodičom bola uložená povinnosť platiť výživné v nevyhnutnej miere (§ 366 CMP), v danom prípade nepredstavuje rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Vo vzťahu k trovám konania vyslovil, že o trovách konania rozhodne súd v konaní o veci samej (§ 52, § 58 CMP).

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala matka (ďalej aj „dovolatelka“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z ust. § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a), b), c) CSP. Navrhla, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, uplatňujúc si náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3.1. Matka v dovolaní namietala, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd rozhodli v rozpore so Zákonom o rodine, keď žiadnym spôsobom neodôvodnili, na základe akých skutočností prijali záver o možnosti zverenia maloletého práve do starostlivosti navrhovateľky, ktorá nie je k maloletému v žiadnom príbuzenskom vzťahu. Súdy vôbec nezisťovali, či maloletý má nejakých súrodencov, prípadne iného príbuzného, ktorý má v konaní pri zverení maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti zo zákona prednosť. Poukázala, že výsluch maloletého by nemal byť jediným kľúčovým dôkazným prostriedkom, ktorý súd pri rozhodovaní berie do úvahy. Rozhodnutie súdu musí vychádzať z komplexného posúdenia celej situácie v rodine a medzi účastníkmi konania, v ktorom smere poukázala, že navrhovateľka nejaví záujem ohľadom poskytovania informácií o dieťati matke. V konaní pred súdmi oboch inštancií došlo podľa matky k porušeniu procesných ustanovení, práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia a i zachovanie rovnosti strán v konaní.

4. Navrhovateľka sa k dovolaniu matky písomne nevyjadřila.

5. Otec sa k dovolaniu matky písomne nevyjadril.

6. Kolízny opatrovník sa k dovolaniu matky písomne nevyjadril.

7. Dovolanie podala matka maloletého dieťaťa vo veci starostlivosti súdu o maloletých upravenej v CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže CMP v § 76 až §77a neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastníčka konania - matka, zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

9. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Na druhej strane, ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

10. Matka prípustnosť podaného dovolania vyvodzovala v prvom rade z ust. § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a) až f) CSP. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 19/2017) uviedol, že základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 CSP, dovolací súd prednostne skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti v dovolaní tvrdenej procesnej vady v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristúpi dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Z uvedeného je zrejmé, že ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k namietanej procesnej vade došlo alebo nie.

12. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu (R 21/2018 a R 76/2018) sa už ustálila v názore, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré spĺňa kritérium prípustnosti dovolania „vo veci samej“ a ktorým sa „konanie končí“ v zmysle § 420 CSP, je také, ktoré konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade, keď konanie o neodkladnom opatrení je iniciované a rozhodnutie je vydané ešte pred konaním vo veci samej a zároveň, na ktoré už nebude nadväzovať konanie vo veci samej, resp. ak ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný po skončení konania vo veci samej. Ide teda o rozhodnutia, u ktorých sa nepredpokladá, že budú po ich vydaní dotknuté meritórnym rozhodnutím vydaným v súvisiacej veci. Naopak, rozhodnutia, ktoré nekonzumujú vec samu, sú najmä tie, ktoré sú vydané v priebehu súvisiaceho konania vo veci samej.

13. V posudzovanom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch o nariadení neodkladného opatrenia. Dovolací súd

preto skúmal, či napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Dospel pritom k záveru, že prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je daná, nakoľko nejde o takéto typ rozhodnutia odvolacieho súdu.

13.1. Z výrokovej časti uznesenia súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým do právoplatného skončenia konania vo veci samej zveril, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie maloletého F. N., nar. XX. M. XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého, starať sa o jeho výživu, v bežných veciach ho zastupovať a spravovať jeho majetok namiesto rodičov. Súd prvej inštancie zároveň s rozhodnutím o zverení maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti určil obom rodičom vyživovaciu povinnosť a zaviazal ich do času rozhodnutia vo veci samej na vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu (porov. bod 14. odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 14P/168/2022-31). Z uvedeného je zrejmé, že nariadením neodkladného opatrenia došlo iba k dočasnej úprave pomerov účastníkov konania na čas do právoplatného skončenia konania o zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne, nenahrádza definitívnu ochranu poskytovanú rozhodnutím súdu vo veci samej. Vylúčením prípustnosti dovolania proti takému uzneseniu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, právna úprava vyplývajúca z § 420 CSP zohľadňuje, že v prípade takéto rozhodnutia ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené (porov. sp. zn. 3Cdo/157/2017).

14. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Až súdne rozhodnutie vydané v riadnom mimosporovom konaní na základe vykonaného dokazovania a posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa je tým, ktoré upravuje pomery účastníkov končeným a meritórnym spôsobom.

15. Z uvedených dôvodov dovolací súd podané dovolanie v časti namietajúcej vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP odmietol ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP.

16. Matka prípustnosť podaného dovolania vyvodzovala aj z ust. § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP.

17. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

18. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

19. Podľa § 357 písm. d) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

20. Dovolaním bolo napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, teda o uznesení predpokladanom v § 357 písm. d) CSP, ktoré je v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčené z dovolacieho prieskumu. Dovolací súd tak v posudzovanej veci nezistil naplnenie podmienok prípustnosti dovolania matky ani podľa § 421 CSP, preto dovolanie matky aj v tejto časti odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

21. Z dôvodov vyššie uvedených najvyšší súd uzatvára, že dovolanie matky nie je prípustné podľa § 420 písm. f) CSP ani podľa § 421 CSP, čo je dôvodom jeho odmietnutia v zmysle § 447 písm. c) CSP.

22. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd nerozhodoval, nakoľko o ňom rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.